

Иако су најновији догађаји у Међународном кривичном трибуналу за бившу Југославију засигурно међу најзначајнијима који су се збили у његовим судницама, мало шта се поводом њих може изрећи, а притом не поновити већ знане ставове о међународно-кривично-правном профилу ове правосудне институције увелико зашле у трећу деценију свог контроверзног постојања.

Ипак, неколико од мноштва реакција на актуалне вести са старе и познате адресе завређују кратак осврт. Прве две долазе из најутицајнијег и сличним поводима углавном веома гласног дела овдашњег цивилног друштва, а трећа из једног од најзначајнијих средишта глобалне и у дугу хашку сторију дубоко инволвиране политичке моћи.

У првој од речених реакција коју потписује донедавна председница једне српске невладине организације без чијег би „конструктивног доприноса“ раду МКТБЈ-а исти био неупоредиво мање учинковит, упозорава се да најновија његова пресуда ратном лидеру босанских Срба не оставља простор за ревизију скорије историје региона, у првом реду њеног босанскохерцеговачког „поглавља“. Ауторка сугерише да је време да се почне вршити притисак на министарства образовања у свим земљама насталим на рушевинама социјалистичке Југославије како би се, по њеном мишљењу неспорне, судске чињенице утврђене том пресудом једном и заувек уградиле у њихове образовне програме.

Пресуда и коментари

Пише: Мирјана Радојичић
четвртак, 31 март 2016 12:30

